

نامه ایران
به شورای امنیت
PDF Compressor Free Version
در پی
محاصره دریایی
از سوی آمریکا

شنبه ۲ آبان ۱۴۰۵ / ۱۳ جمادی الاول ۱۴۴۸ هـ. ق / 2026 October 24 / شماره ۷۳۳۶ / سال بیست و نهم

یادداشت

در سایه جنگ و قطع دوباره اینترنت

نسبیه پیرایش

این روزها بازار گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال آغاز مجدد جنگ به شدت داغ شده است. در این میان، دیدگاه‌ها دو دسته است؛ گروهی معتقدند «آمریکا توان ایجاد درگیری جدید را ندارد، اما با توجه به نزدیکی انتخابات، ممکن است برای دستاوردسازی سیاسی، به دنبال تنش باشد» و گروهی دیگر بر این باورند که «احتمال واقعی وقوع یک جنگ تمام عیار میان آمریکا و ایران در دو سه ماه آینده، بسیار اندک است».

در میان این موج «خوف و رجا»، بحث درباره احتمال قطع مجدد اینترنت همزمان با آغاز جنگ، شدت گرفته است. بر اساس گزارش زوومان، نهادهای بالادستی در نامه‌ای رسمی و الزام‌آور تأکید کرده‌اند که در صورت وقوع درگیری نظامی، دسترسی کاربران در ایران به اینترنت بین‌المللی باید بلافاصله قطع شود. بر پایه این گزارش، قطع دسترسی به شبکه جهانی، به عنوان یک تکلیف اجرایی در شرایط جنگی تعیین شده است.

این در حالی است که پیش از این نیز محمد امین آقامیری، دبیر شورای عالی فضای مجازی، در نشست خبری خود از توانایی مقابله با استارلینک سخن گفته بود؛ اظهار نظری که در کنار دیگر ادعاهای او درباره وضعیت فیلترینگ، بحث پیرامون رویکرد مقابله با فناوری‌های نوین ارتباطی را بازگردانده است. دستور مذکور در شرایطی صادر می‌شود که اینترنت ایران طی ماه‌های گذشته، در چندین مقطع با اختلال یا قطع گسترده مواجه شده و کاربران با تبعات آن دست و پنجه نرم کرده‌اند؛ از جمله در بازه زمانی کمتر از یک سال، یعنی از جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل در خرداد ۱۴۰۴ تا اعتراضات دی‌ماه همان سال و سپس جنگ ۴۰ روزه در سال‌های ۱۴۰۴ و ۱۴۰۵. حال پرسش مهم این است که آیا قطع اینترنت و مقابله با فناوری‌های نوین ارتباطی، راهکاری برای امنیت ملی است یا ابزاری برای ایجاد خلا اطلاعاتی در لحظات حساس؟ اگر این رویکرد برای امنیت است، چرا در لحظات حساس، امنیت را به جای تأمین به مخاطره انداخته است؟

در جریان جنگ ۱۲ روزه و همچنین جنگ ۴۰ روزه، شاهد بودیم که با وجود قطع ارتباط با جهان، بزرگترین ضربه‌ها به کشور وارد شد، فرماندهان ارشد نظامی و اطلاعاتی، هدف ترور قرار گرفتند؛ زیرساخت‌های ارتباطی، پل‌ها، جاده‌ها و حتی خطوط راه‌آهن از حملات دشمن در امان نبودند و از همه مهم‌تر، رهبر انقلاب به شهادت رسیدند. اگر هم فرض بر این باشد که قطع اینترنت ابزاری برای ایجاد خلا اطلاعاتی است باز هم حجم عظیم شهدا و ویرانی‌ها، ناکارآمد بودن این رویکرد را به وضوح اثبات می‌کند. تجربه مقابله با دستگاه‌های ویدئو و ماهواره نیز، بارها ناکارآمدی مقابله با فناوری‌های نوین را به اثبات رسانده است. از آنجا که آزمون‌ها را آزمون خطا است، باید پرسید دلیل اصرار به از سرگیری چنین سیاست‌های شکست خورده‌ای واقعاً چیست؟ آیا در گرودار همه‌ی مشکلاتی که مردم با آن دست و پنجه نرم می‌کنند و جنگ دوباره بار مضاعفی بر این مشکلات خواهد بود، عمدی در کار است تا نارضایتی‌ها را با قطع اینترنت افزایش دهند؟ به نظر می‌رسد از نظر افکار عمومی، پاسخ به این پرسش‌ها برای حفظ امنیت ملی ضروری‌تر باشد.

عاصم منیر حامل آخرین هشدار کاخ سفید

آیا روسیه و پاکستان حامل پیام تهدید بودند؟

عاطفه پیرایش، دانشجوی دکتری فلسفه

مطابق با عملکرد آن در دوره ی برجام سخن می‌گویند.

در این میان، ترامپ مدعی شده است که روسیه و چین در جریان جنگ ایران و آمریکا، کمک چندانی به ایران نکرده‌اند در حالی که توان بالایی برای حمایت از ایران داشته‌اند و گفت که امیدوار است این وضعیت ادامه پیدا کند. می‌توان دلایل متعددی برای امتناع چین و روسیه از حمایت همه جانبه ی نظامی و سیاسی از ایران برشمرد اما در نهایت باید دید که این دو کشور چه هدفی را در خاورمیانه دنبال می‌کنند.

قطعاً تغییر نظام در ایران مطلوب این دو کشور نیست اما ممکن است ناچار شوند برای حفظ منافع خود در منطقه به آن تن دهند. به نظر می‌رسد عملکرد امروز ایران را در سیاست خارجی نمی‌توان صرفاً بر پایه ی نزدیکی آن به شرق توضیح داد و نظام به این نتیجه رسیده است که باید در تقابل با آمریکا، راه خود را برود. از سوی دیگر، آمریکایی‌ها پیوسته از بن بست مذاکرات می‌گویند و خود را برای حمله به ایران با همکاری

اسرائیل آماده می‌کنند اما تأکید می‌کنند که پس از برگزاری انتخابات میان دوره ای کنگره به ایران حمله خواهند کرد. اما باید به این پرسش پرداخت که آیا این زمان بندی برای ایران مناسب است یا نه و آیا به نفع ایران است که علی‌رغم تهدیدهای فزاینده تا زمانی که دشمن بار دیگر به کشورمان حمله کند، منتظر بمانیم و صرفاً آمادگی دفاعی خود را افزایش دهیم؟ برخی گزارش‌های غیررسمی و اظهارنظرهای پراکنده حاکی از آن است که برخی از مقامات کشورمان ممکن است در صورت بن بست کامل مذاکرات دست به حمله ی پیش‌دستانه علیه مواضع آمریکا و اسرائیل در منطقه بزنند.

اما چنین حمله ای باید از ابعاد مختلف بررسی شود و علاوه بر نتایج نظامی، پیامدهای سیاسی آن نیز مورد بررسی قرار گیرد. اقدام پیش‌دستانه ی ایران نه تنها بر انتخابات میان دوره ای آمریکا تأثیر می‌گذارد که انتخابات پیش روی اسرائیل را نیز تحت الشعاع قرار می‌دهد و ممکن است به تثبیت جایگاه نتانیاهو به عنوان نخست وزیر منجر شود هر چند تضمینی وجود ندارد که در صورت کنار رفتن او، سیاست‌های اسرائیل در قبال ایران تغییر کند. در مورد آمریکا نیز، ممکن است وقوع جنگ پیش از انتخابات، شکست جمهوری خواهان را تضمین کند اما جمهوری خواهان بدون چنین جنگی نیز در آستانه ی شکست قرار دارند و شانس اندکی برای پیروزی در کنگره دارند. با این حال، به نظر می‌رسد دولت ترامپ مصمم است با وجود محدودیت‌های احتمالی کنگره، به جنگ با ایران ادامه دهد.

هشدار سفارت ایران در باکو

به هموطنان ایرانی

«سفارت ایران در باکو و سرکنسولگری ایران در نخجوان، به عنوان نمایندگان رسمی ایران در جمهوری آذربایجان فعالیت داشته و متولی ارائه خدمات کنسولی بوده و هرگونه ادعای نمایندگی یا انتساب به آن‌ها کذب و فاقد وجهت می‌باشد».

سفارت ایران در جمهوری آذربایجان با صدور اطلاعیه‌ای اعلام کرد: در ماه‌های اخیر تعداد قابل توجهی از هموطنان ایرانی تحت تأثیر تبلیغات بی‌اساس، اخبار نادرست و وعده‌های کذب اخذ اقامت و تسهیل مهاجرت به کشورهای اروپایی از طریق جمهوری آذربایجان و یا تحصیل، اشتغال و فعالیت‌های اقتصادی در این جمهوری دچار گرفتاری شده و علاوه بر مال‌باختگی، با اتهاماتی همچون جعل اسناد، عبور غیرمجاز و نقض قوانین و مقررات بازداشت و زندانی شده‌اند.

سفارت جمهوری اسلامی ایران در باکو به هموطنان عزیز ایرانی اکیداً توصیه می‌نماید، نسبت به صحت و اعتبار مطالب و تبلیغاتی که در این زمینه در فضای مجازی صورت می‌گیرد، توجه کافی داشته و بدون شناخت و کسب اطمینان، از هرگونه پرداخت وجه و یا همکاری با این افراد خودداری نمایند.